

Kim Kimi Kandırıyor

Bir önceki yazımızda, bizim de katıldığımız “Okul, Çevre ve Toplum Sağlığı” konulu bir sempozyumda ele alınan konulardan ve basın ilgisizliğinden bahsetmiştik. Söz konusu sempozyumda konuşmacı olarak bizlerin arasında bulunan, Türk sinemasının ünlü ismi **Dr.Cüneyt Arkın**’ın şu sözlerini hatırladıkça hala ürperiyorum!.. **“Şu anda 135 ortaokul, alkol ve uyuşturucu kullanımından ötürü karantina altındadır.”**

Özellikle son yıllarda alkol, uyuşturucu ve sigara gibi geleceğimizi yok eden alışkanlıklara karşı kayda değer en ciddi kampanyayı yürüten **Cüneyt Arkın**’ın söyledikleri bununla da kalmıyor. Aynı sempozyumda ifade ettiği tespitleri hayret verici: **“Belirli kaynaklar, televizyon ve sinemalarda cinselliği vahşice sergileyerek sapıklık derecesine varan yöntem ve şekilleri genç nesle özendirici hale getiriyor. Ülkemizde alkol, uyuşturucu ve benzeri maddeleri kullananların yaş ortalaması gün geçtikçe küçülüyor.**

Televizyonlarda kültür yok, sanat yok, eğitim yok; sadece zararına veya faydasına bakmadan bir kısım şeylere özendirme var.” Belki konuyla doğrudan alakalı değil ama bizce çok önemli iki tespitini daha burada zikretmek istiyorum: **“Artık insanlar şehitlerin cenazesine gitmez oldu. Eve alın teri ile ekmek getiren baba en büyük babadır.”**

Cüneyt Arkın’ın kendine has üslubu ile -özellikle gençlerden oluşan dinleyicilerine- film setlerinden, arkadaş çevresinden, gezip gördüklerinden ve yaşadıklarından verdiği canlı örneklerle “alkol, uyuşturucu ve sigara” konusunda verdiği uyarıcı mesajlarından dolayı kendilerini tebrik ediyoruz. Kendi deyimi ile “Kara Murat” şimdi “Ak Murat” olmuşsa da o gençlerin gözünde her zaman Kara Murat olarak kalacaktır.

Büyük bir çoğunluğu özel teşebbüsler tarafından yürütülen ve eğitim çağındaki genç neslimizi dışarıda bekleyen tehlikelere karşı bilinçli kılmayı ve uarmayı hedef alan bu tür sosyal ve kültürel organizasyonlardan ne denli keyif ve haz alıyorsak; hangi temele ve mantığa dayandığı belli olmayan ve yine eğitim çağındaki gençlerimizi ve bu gençlerin eğitim-öğretiminde bize göre yeri doldurulması pek de mümkün görülmeyen bazı eğitim ve öğretim kurumlarını hedef alan birtakım beyanatlardan da o denli üzüntü duyuyoruz.

21 Ekim 1996 Pazartesi günü, yazılı basınımızın birinde yer alan Kahramanmaraş kaynaklı bir haberde Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Mehmet Sağlık’ın “Öğrencilerimiz dersanelere köle yapılmaktan kurtarılacak. Aslında dersaneler birer kandırmacaya yöneliktir.” şeklindeki açıklaması yayınlandı. Aynı haberde Prof. Dr. Sağlık’ın “Türkiye’de okullarda eğitimin 40-50 kişilik sınıflarda yapıldığı, amaçlarının bu rakamı 20-25’e indirmek olduğu” yönündeki sözlerine de yer verildi. Sayın Bakanımız şu anda “Milli Eğitim” olarak tanımladığımız, devletimizin eğitim ve öğretiminden sorumlu en yetkili şahsiyettir. Kendi deyimi ile, öğrencileri köle haline getiren ve kandırmadan başka bir görevleri olmayan dersaneler de ona bağlı birer kurum değil midir? Öğrencileri bu dersanelere köle yapmaktan kurtarmak da, devlet okullarındaki 40-50 kişilik sınıf mevcutlarını 20-25’e indirmek de onun yetkinde değil midir? “Dershaneye gitmeyen bir öğrencinin üniversiteye girmesi hayaldir.” gerçeğini doğuran, Sayın Bakan’ın başında bulunduğu Milli Eğitim sistemi değil midir?

Prof. Dr. Sağlık’ın dersane düşmanlığına pek anlam veremedim. Devlet tarafından tespit edilen, yönetilen ve giriş koşulları belirlenen üniversitelerimize, yine devletimizin okullarından mezun gençler giremiyorsa suç, Milli Eğitim’de mi, yoksa devletin yapamadığını başarıp, bu gençlerin üniversiteye girişinde en büyük bilgi desteğini sağlayan dersanelerde mi? Öğrenciler kimin kölesi? Onları uyuşturucu batağına sokan beyaz zehir tacirlerinin mi; eğitim ve öğretim kurumlarının hemen yanı başındaki diskotek, bar, birahane ve benzeri yerlerin mi; öğrencileri 40-50 kişilik mevcutla sınıflarda, üst üste oturtan, çoğu boş geçen ya da uğultudan başka bir şeyin duyulmadığı sınıflara mahkum eden eğitim sisteminin mi? Veya bu olumsuzluklara “dur” diyecek yerde, konuşmaktan öte bir şey yapmayan